

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 24 februari 2023
(OR. en)

6845/23
ADD 4

Interinstitutioneel dossier:
2023/0046(COD)

TELECOM 50
COMPET 146
MI 140
IA 32
CODEC 262

BEGELEIDENDE NOTA

van:	de secretaris-generaal van de Europese Commissie, ondertekend door mevrouw Martine DEPREZ, directeur
ingekomen:	24 februari 2023
aan:	mevrouw Thérèse BLANCHET, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie
nr. Comdoc.:	SWD(2023) 47 final
Betreft:	WERKDOCUMENT VAN DE DIENSTEN VAN DE COMMISSIE SAMENVATTING VAN HET EFFECTBEOORDELINGSVERSLAG bij het Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake maatregelen om de kosten van de uitrol van elektronischecomunicatienetwerken met gigabitsnelheden te verlagen en tot intrekking van Richtlijn 2014/61/EU (verordening gigabitinfrastructuur)

Hierbij gaat voor de delegaties document SWD(2023) 47 final.

Bijlage: SWD(2023) 47 final

Brussel, 23.2.2023
SWD(2023) 47 final

WERKDOCUMENT VAN DE DIENSTEN VAN DE COMMISSIE
SAMENVATTING VAN HET EFFECTBEOORDELINGSVERSLAG

bij het

Voorstel voor een verordening

**van het Europees Parlement en de Raad inzake maatregelen om de kosten van de uitrol
van elektronischecommunicatienetwerken met gigabitsnelheden te verlagen en tot
intrekking van Richtlijn 2014/61/EU (verordening gigabitinfrastructuur)**

{COM(2023) 94 final} - {SEC(2023) 96 final} - {SWD(2023) 46 final}

SAMENVATTING

Effectbeoordeling van het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake maatregelen ter verlaging van de kosten van de uitrol van elektronischecommunicatienetwerken met gigabitsnelheden en tot intrekking van Richtlijn 2014/61/EU (verordening gigabitinfrastructuur) naar aanleiding van de herziening van Richtlijn 2014/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 inzake maatregelen ter verlaging van de kosten van de aanleg van elektronischecommunicatienetwerken met hoge snelheid

A. Behoeftte aan actie

Wat is het probleem en waarom is het een probleem op EU-niveau?

De volledige dekking van netwerken met zeer hoge capaciteit (VHCN's), met inbegrip van de uitrol van glasvezel- en 5G-netwerken, staat in alle lidstaten voor twee uitdagingen: de hoge kosten voor de uitrol van netwerken en de nog steeds trage uitrol van netwerken. De vraag van huishoudens en bedrijven naar snelle en alomtegenwoordige hoogwaardige connectiviteit is in de hele EU echter snel toegenomen, nog versterkt door de COVID-19-pandemie. De richtlijn betreffende de verlaging van de breedbandkosten van 2014 (de richtlijn) is niet volledig doeltreffend geweest wat betreft het verlagen van de kosten van de uitrol van breedbandnetwerken. Dit komt voornamelijk doordat de flexibiliteit die de lidstaten wordt geboden om bepaalde maatregelen niet uit te voeren of vrijstellingen toe te passen, heeft geleid tot een inconsistente uitvoering in de EU en tot uiteenlopende interpretaties van sommige bepalingen via nationale geschillenbeslechting en richtsnoeren. Bovendien passen de ambitie en het toepassingsgebied van de richtlijn niet meer bij de markt- en technologische ontwikkelingen.

Wat is het streefdoel?

Het belangrijkste doel is bij te dragen tot de verwezenlijking van de in het beleidsprogramma voor het digitale decennium tot 2030 vastgestelde doelstellingen inzake gigabitconnectiviteit en zo bij te dragen tot een betere werking van de interne markt. Om de dekking te vergroten en de uitrol van vaste en draadloze/mobiele VHCN's in de EU te vergemakkelijken, wordt ernaar gestreefd de kosten te verlagen en de uitrol van VHCN's te versnellen door de uitrol en het hergebruik van fysieke infrastructuur te optimaliseren en door consistente, gestroomlijnde en gedigitaliseerde administratieve procedures voor de uitrol van netwerken in de hele EU op te stellen.

Wat is de toegevoegde waarde van maatregelen op EU-niveau (subsidiariteit)?

Uit de ervaring die is opgedaan met de uitvoering van de richtlijn is gebleken dat de connectiviteitsdoelstellingen van de EU niet door de lidstaten alleen binnen een redelijke termijn en met het meest efficiënte gebruik van particuliere en publieke investeringen kunnen worden verwezenlijkt. De maatregelen die de lidstaten tot nu toe hebben genomen, verschillen sterk, soms zelfs tussen regio's of steden en gemeenten. Deze lappendeken van regels verhindert schaalvoordelen voor exploitanten en werpt belemmeringen op voor grensoverschrijdende investeringen. Dit heeft gevolgen voor de goede werking van de interne markt, met name voor inherente grensoverschrijdende toepassingen zoals geconnecteerd en autonoom rijden, waarvoor een brede beschikbaarheid van VHCN's nodig is. De ondervonden problemen doen zich in de meeste, zo niet alle lidstaten voor.

B. Oplossingen

Wat zijn de verschillende opties om de doelstellingen te bereiken? Is er al dan niet een voorkeursoptie? Zo niet, waarom?

Er zijn vier beleidsopties onderzocht en beoordeeld.

- **Optie 1** zou slechts een minimale actualisering van het instrument inhouden. Het toepassingsgebied van deze optie zou toegespitst zijn op meer geavanceerde netwerken en sommige bepalingen zouden worden aangescherpt en verduidelijkt.

- **Optie 2** omvat wat in optie 1 wordt voorgesteld. Daarnaast zou optie 2 de toegangsverplichtingen (en daarmee verband houdende transparantieplichtingen) uitbreiden tot openbare fysieke *niet-netwerkinfrastructuur*, voorzien in bepaalde vrijstellingen voor VHCN-activa en uitgerolde VHCN's om problemen met investeringsstimulansen aan te pakken, en nieuwe maatregelen omvatten om de vergunningsprocedures te verbeteren.
- **Optie 3** zou voortbouwen op optie 2 (met uitzondering van de VHCN-vrijstellingen), zou nieuwe regels invoeren en zou voorzien in richtsnoeren op EU-niveau om de toegang tot fysieke infrastructuur (met inbegrip van binnenhuisinfrastructuur) en de coördinatie van civiele werken te verduidelijken. Daarnaast zou optie 3 de proactieve transparantieplichtingen uitbreiden tot particuliere netwerkexploitanten en voorschrijven dat de via centrale informatiepunten verstrekte informatie, met inbegrip van informatie met geografische componenten, moet worden gedigitaliseerd. Bovendien zou deze optie de vergunningsprocedures in het algemeen verder versterken en nationale binnenhuisnormen en de installatie van binnenhuisglasvezelbekabeling verplicht stellen.
- **Optie 4** zou, naast hetgeen in optie 3 wordt voorgesteld, de toegangsverplichtingen en de coördinatie van civiele werken uitbreiden tot alle particuliere exploitanten en, indien relevant, bepaalde niet-netwerkexploitanten en zou Europese binnenhuisnormen voorschrijven. Deze optie vereist een gemeenschappelijk platform voor bestaande fysieke infrastructuur en geplande civiele werken en zou vergunningsaanvragen mogelijk kunnen maken.

Voor alle opties behalve de eerste is een nieuwe verordening nodig. Al met al lijkt **optie 3** het beste evenwicht te bieden tussen de uitvoeringskosten op korte termijn en de voordelen op middellange termijn, en zou deze optie onnodige regeldruk tot een minimum beperken en de broeikasgasemissies van de sector elektronische communicatie doen dalen.

Wat zijn de standpunten van de verschillende belanghebbenden? Wie steunt welke optie?

Alle belanghebbenden zijn het erover eens dat hoogwaardige connectiviteit nodig is. Een grote groep exploitanten en de meeste bedrijfsorganisaties vinden dat er behoefte is aan verdere harmonisatie en regelgeving op EU-niveau, terwijl een kleiner aantal exploitanten aangeeft dat de lidstaten speelruimte moeten krijgen bij de uitvoering en handhaving van EU-wetgeving. Overheidsinstanties zijn terughoudender dan exploitanten over maatregelen op EU-niveau.

C. Gevolgen van de voorkeursoptie

Wat zijn de voordelen van de voorkeursoptie (als die er zou zijn, anders van de belangrijkste)?

Optie 3 zal naar schatting leiden tot een uitbreiding van de nieuwe netwerken die worden uitgerold met hergebruik van fysieke infrastructuur of coördinatie van civiele werken tot 470 000 km in plaats van 250 000 km in het basisscenario. Het zou ook de kosten van de uitrol van het netwerk met 14,5 miljard euro en de vereiste overheidssubsidies met 2,4 miljard euro verminderen. Met optie 3 zou in de periode tot 2030 0,7 miljoen ton aan broeikasgasemissies kunnen worden vermeden. Deze optie zal waarschijnlijk maatschappelijke voordelen opleveren, met name door het verkleinen van de digitale kloof tussen stad en platteland, en economische voordelen genereren, met name door de herinvestering van de verwachte kostenbesparingen.

Wat zijn de kosten van de voorkeursoptie (als die er zou zijn, anders van de belangrijkste)?

Voor optie 3 worden de *eenmalige* kosten op 70 miljoen euro geraamd. Dit omvat 15 miljoen euro voor aanbieders van elektronische communicatienetwerken, en de rest is voornamelijk

bestemd voor overheidsdiensten, in verband met het opstellen van consistente vergunningsprocedures en het opzetten van digitale platforms. Er is ook 6 tot 7 miljoen euro aan terugkerende kosten voor organen voor geschillenbeslechting en centrale informatiepunten.

Er wordt echter verwacht dat zodra deze investering is gedaan, optie 3 exploitanten van elektronische communicatienetwerken *jaarlijks* 40 miljoen euro aan administratieve kosten zal besparen dankzij verbeterde vergunningsprocedures en een betere toegang tot fysieke infrastructuur. Er zullen ook operationele kostenbesparingen zijn voor overheidsinstanties, met inbegrip van steden en gemeenten. Deze voordelen kunnen mogelijk worden uitgebreid indien de online vergunningsplatforms ook door andere sectoren worden gebruikt, zoals in verscheidene lidstaten reeds het geval is.

Wat zijn de gevolgen voor kmo's en het concurrentievermogen?

Er zijn geen specifieke verplichtingen voor kleine en middelgrote ondernemingen (kmo's) als afnemers van gigabitdiensten, terwijl de gevolgen voor kmo's die als netwerkexploitanten optreden dezelfde kunnen zijn als die voor andere bedrijven. Het huidige gebrek aan toegang tot fysieke infrastructuur en de hoge prijzen voor gigabitconnectiviteit zijn echter belangrijke uitdagingen, **met name voor kmo's en kleine overheidsdiensten** omdat hun vermogen om te profiteren van de productiviteitswinst die gepaard gaat met snellere breedband en geavanceerde digitale applicaties erdoor wordt beperkt. De huidige lappendeken van regels en praktijken op nationaal en subnationaal niveau vormt ook een belemmering voor bedrijven die schaalvoordelen willen behalen, wat het **concurrentievermogen** van de EU aantast.

Zullen er aanzienlijke gevolgen zijn voor de nationale begrotingen en overheden?

De voorkeursoptie zal naar schatting 35 tot 40 miljoen euro aan *eenmalige* kosten voor lokale overheden met zich meebrengen, voornamelijk in verband met vergunningsprocedures en gedigitaliseerde vergunningsplatforms. Voor organen voor geschillenbeslechting en centrale informatiepunten zijn er *eenmalige* kosten van 10 tot 15 miljoen euro en, zoals reeds vermeld, *terugkerende* kosten van 6 tot 7 miljoen euro.

Lokale overheden zouden echter tussen 3 en 4 miljoen euro per jaar besparen dankzij de digitalisering van vergunningsprocedures en vereisten om toegang te verlenen tot openbare niet-netwerkfaciliteiten. Bovendien kunnen de nationale begrotingen van de lidstaten rekenen op een potentiële besparing van 2,4 miljard euro aan subsidies die anders nodig zouden zijn geweest om "glasvezel aan huis" in 90 % van de huishoudens uit te rollen.

Zullen er andere significante gevolgen zijn?

Een snellere uitrol van VHCN's op basis van energie-efficiëntere technologieën, met name glasvezel en 5G, zou de groene en de digitale transitie van de EU faciliteren. Dit zal naar verwachting ook leiden tot een vermindering van de elektriciteitsintensiteit bij de exploitatie van elektronische communicatie, wat zal bijdragen tot een vermindering van de uitstoot van broeikasgassen, al kan die vermindering worden tenietgedaan door een snellere toename van het dataverkeer. Meer hergebruik van bestaande fysieke infrastructuur en een betere coördinatie van civiele werken zullen de uitrol van netwerken ook ecologisch duurzamer maken.

Evenredigheid?

Het voorstel bevat een gerichte beleidsactie met een intensiteit die in verhouding staat tot de doelstellingen ervan. Het bestrijkt alle relevante gebieden met een uitgebreide reeks maatregelen en voorziet in beperkingen om de evenredigheid te waarborgen, bijvoorbeeld vrijstellingen van de transparantieplichtingen voor netwerkexploitanten en overheidsinstanties en stilzwijgende goedkeuring van vergunningen om rekening te houden met grondwettelijke kwesties.

D. Follow-up
Wanneer wordt het beleid herzien?
De Commissie zal vijf jaar na de datum van inwerkingtreding van de verordening een evaluatieverslag indienen.